

Dziękuję mamó – Anna German

Gdziekolwiek zagnają mnie życia burze,
Wrócę na pewno, by przynieść ci różę,
By powróciło dziecinnych lat szczęście
W twoim spojrzeniu i rąk dotknięciu

To proste szczęście, zwykłe, codzienne,
Tym droższe, mamó, że tak odległe
Gdy kwiaty stawiałaś w otwartym oknie,
Słońce twe włosy złociło ogniem

Dziękuję, mamó, za wszystkie chwile,
Dziękuję, mamó, jak umiem najczulej
Dziękuję, mamó, za troskę w oczach
I uśmiech, co kryje twój ból i rozpacz

Ale najbardziej dziękuję za to,
Że jesteś, mamó, że jesteś, mamó
Bo tym, że jesteś zawsze pomagasz
Prostować plecy, gdy życie smaga

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych